

A Szovjetszkaja Roszija a magyar alternatívokról

A Magyar Szocialista Munkáspárt vállalta, hogy saját befolyását nem a formális kiváltságok révén, hanem konkrét tettekkel, következetes politikai munkával erősíti meg — írja a *Szovjetszkaja Roszija* vasárnapi számában *Alekszandr Melnyikov*, a TASZSZ budapesti tudósítója külön a lap számára írott cikkében.

Kitér arra is a cikk, hogy néhány szervezet bejelentette: a március 15-i megmozdulások folyamán „jelképesen lefoglalják” a Magyar Televízió épületét, így akarva elérni, hogy követeléseiket sugározza valamelyik műsor. — Nehéz megérteni — írja Melnyikov —, hogyan fogják ezt összeegyeztetni azzal a kijelentésükkel, amely szerint „a televízió az egész népé”.

Az alternatív szervezetek tömeges támogatásáról ma még aligha beszélhetünk, folytatódik a cikk, s beszámol arról, hogy a Jurta Színházban nemrég megalakult a Munkásszolidaritás '89 nevű szervezet. A tudósító megjegyezte, hogy nem véletlen a név hasonlósága az ismert lengyel szervezettel. E szervezet támogatói alig százan vannak, míg a szervezett munkásság létszáma Magyarországon négymillió fölött van.

A többpártrendszer megva-

lósítása — ez már ma látható — nem lesz könnyű az MSZMP számára. A jurtabeli rendezvényhez hasonló, egyes alternatív szervezetek militáns akciói, a köztük levő viszálykodás kiszámíthatatlan partnerré teszi némelyiküket.

A nehézségek növekedésével, a párt által késve megválaszolt kérdések szaporodásával egyes arányban mind nagyobb visszhangra találnak az alternatívok nyilatkozatai, fellépései — folytatódik a cikk. Az MDF-hez, a Fideszhez, a szociáldemokratákhoz sok helyütt nem szélsőséges, hanem felelősséget érző emberek csatlakoznak, akik megoldást keresnek a ma aktuális kérdésekre, de nem találnak lehetőségeket a pártszervezeti keretek között.

Mint a budapesti kerületek gyakorlati tapasztalatai mutatják, az alternatívokkal való együttműködés lehetővé teszi a pártnak, hogy elkerülje az összeütközést az elégedetlenkedők bizonyos csoportjaival. Az MSZMP nem feledkezett meg alapvető céljáról: kivezetni az országot a rendkívül nehéz gazdasági helyzetből, megteremteni a stabilizáció alapjait, majd később emelni az életszínvonalat, amely a hetvenes évek szintjére esett vissza — írja végezetül a tudósító. (MTI)